

Mislav Tadić

PROLAZNOST

Đakovo, 2025.

Mislav Tadić: PROLAZNOST
7. svibnja – 9. lipnja 2025.

Nakladnik: Muzej Đakovštine Đakovo
Za nakladnika: Marina Božić
Urednica: Marina Božić
Autor teksta: Igor Loinjak
Autor izložbe: Igor Loinjak
Fotografije: Antonio Sito
Tehnička realizacija/postav: Mislav Tadić, Milan Duvnjak, Mateo Sito
Lektor: Marina Božić
Grafička priprema: Hardy, Đakovo
Tisak: Hardy, Đakovo
Naklada: 200 primjeraka

Naslovnica: Detalj slike *Portret oca*, ulje na prepariranoj šperploči, 28 x 33 cm, 2020.

ISBN: 978-953-7128-86-9

Katalog je tiskan uz potporu Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske

Mislav Tadić

U potrazi za ljudskim likom

Mislav Tadić mladi je slikar koji se do sada predstavljao isključivo na skupnim izložbama kao što su Bijenale slikarstva, na izložbi Naši suvremenici u Galeriji Matice hrvatske te na nizu drugih izložbenih manifestacija. Njegova su temeljna poetička preokupacija portret i ljudska figura. Ovakav splet tema razvija već za vrijeme studija slikajući sebe i veliki broj svojih susjeda, kolega i rodbine. U prikazima ljudskog lika nastoji postići realističnost, ali se naglašava i blaga ekspresivna komponenta kojom slikar ne samo da faktografski bilježi ono što vidi, nego nam njegove slike govore i da s viđenim vodi jednu tihu komunikaciju puštajući na površinu platna i mali dio sebe. Kako sam slikar kaže: “Kada malo bolje razmislimo portret nije samo nečija glava već sve ono što čini njega, portret može biti prostor koji okružuje osobu, portret može biti nečija odjeća ili rukopis, ponašanje ili rad.” U okviru suvremenih slikarskih tendencija težnja za figuracijom je vrlo snažna i veliki se broj slikara, pomalo zasićenih eksperimentalnom istraživanju slikovne površine, okrenuo figurativnim temama. Pri tome se Tadić snažno zanima i za tradiciju starih majstora koju nastoji prilagoditi današnjici, a neosporan je i utjecaj Nikolaja Jarošenka, Ilje Rjepina i Luciena Freuda.

Izložba U potrazi za ljudskim likom dio je većeg ciklusa koji je nastajao u posljednjih nekoliko godina, a donosi publici Muzeja Đakovštine dvadesetak slikarskih platana u kojima Tadić poseže za temama iz svoje svakodnevice. Prikazujući ljude iz svoga seoskog okružja, kolege s Akademije, ali i neke važne povijesne figure poput raspetoga Krista ili bl. Alojzija Stepinca, Tadić pokazuje intimnu sljubljenost s motivom što rezultira naglašenim realističkim kontekstom slike. Spomenuo sam da se već od studentskih dana slikar posvetio detaljnoj analizi facijalne fizionomije i tematici koja mu je fizički bliska te proizlazi iz svakodnevice u kojoj živi. Razložno je, stoga, što na ovoj izložbi dominira veliki broj portreta na kojima Tadić pokušava zahvatiti ne samo vanjštinu prikazanih likova, nego ulazi u one nevidljive segmente njihove osobnosti i karaktera budući da je riječ o ljudima koje Tadić osobno poznaje. Unutar portreta ulazi i najintimniji dio samoga slikara. Snažnim impastima i gustim nanosima boje postiže se dojam titravosti površine platna. S druge strane, odnos svjetla i sjene koji mu omogućava ovakav način rada dodatno se naglašava te se pred promatračem nalaze pulsirajuće površine, kako na malim tako i na velikim formatima.

Slike kakve Tadić slika takve su da ih svatko razumije. Upravo na tome inzistira slikar – pružiti promatraču prepoznatljiv i lako dohvatljiv motiv. Suština je njegove slikarske poetike stavljena u proces traženja ljudske figure, a čitav je taj proces skriven od promatrača te se nalazi u intimnoj zoni slikara koji tek kada određeni lik pronade na svom platnu, pušta pred publiku. Rijetko se koristeći fotografijom kao predloškom, Tadić nastoji direktnom opservacijom dosta precizno prenijeti najveći dio vizualne faktografije u svoju sliku, napose kada se radi o skupnim portretima, no, on toj faktografiji dodaje atmosferu i specifičan štimung u kojemu se osjeća određena lakoća življenja, ona lakoća koju smo posljednjih pedesetak godina pomalo izgubili iz slikarstva. Iz toga razloga može se reći kako Tadić svojom prvom samostalnom izložbom napokon daje publici jednu zaokruženiju viziju svoje poetike u kojoj se može osjetiti potencijal koji će se i dalje razvijati.

Igor Loinjak

Autoportret iz ogledala, ulje na platnu, 40 x 30 cm, 2021.

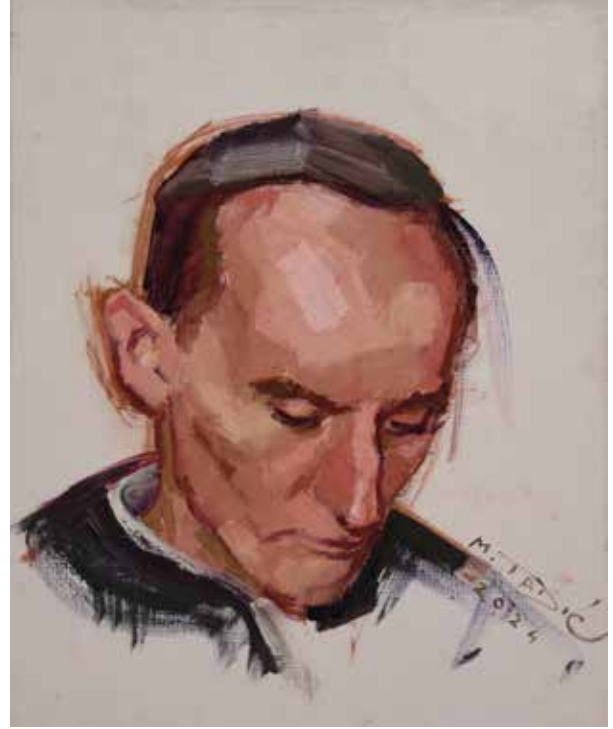

Bijeli golub,
ulje na platnu,
30 x 50,5 cm, 2025.

Bijeli konj, ulje na platnu, 200 x 200 cm, 2025.

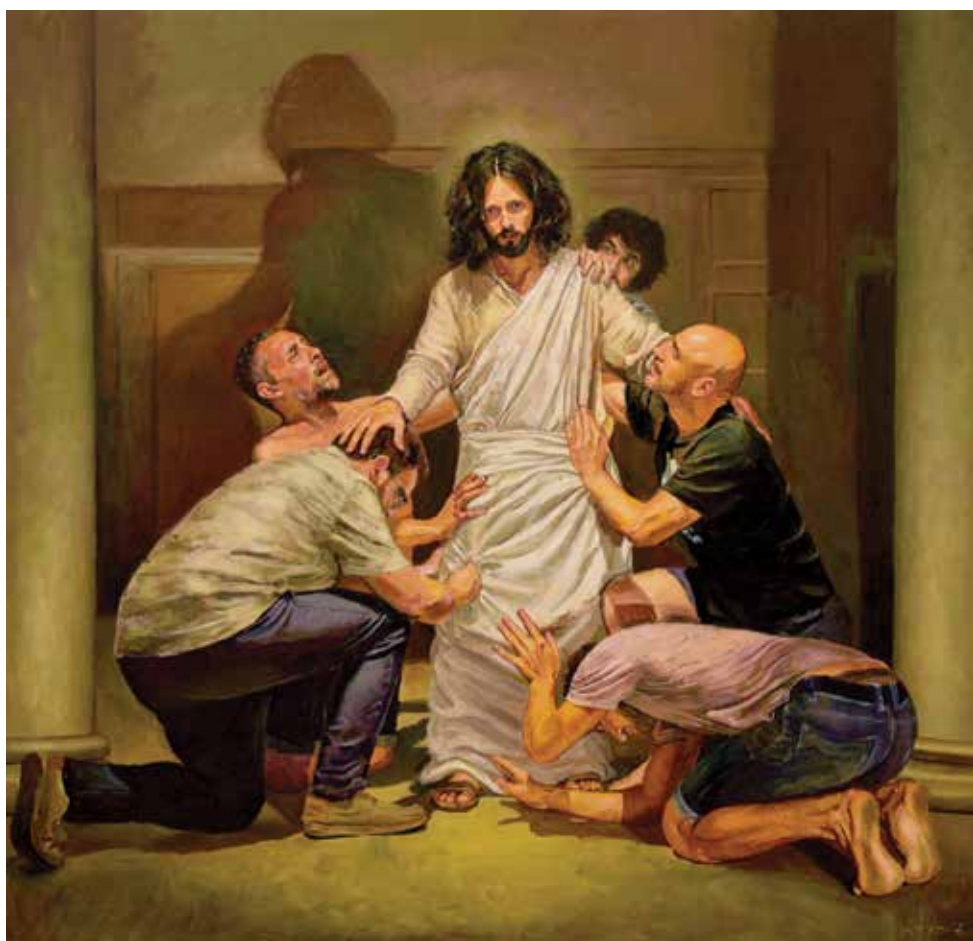
Blaženi Alojzije Stepinac,
ulje na platnu,
50 x 40 cm, 2024.

Dernek, ulje na planu, 300 x 200 cm, 2023.

Drvo,
ulje na platnu,
40 x 40 cm, 2025.

Gubavci,
ulje na platnu,
200 x 200 cm, 2024.

Kopija Sargenta,
ulje na platnu,
50 x 40 cm, 2024.

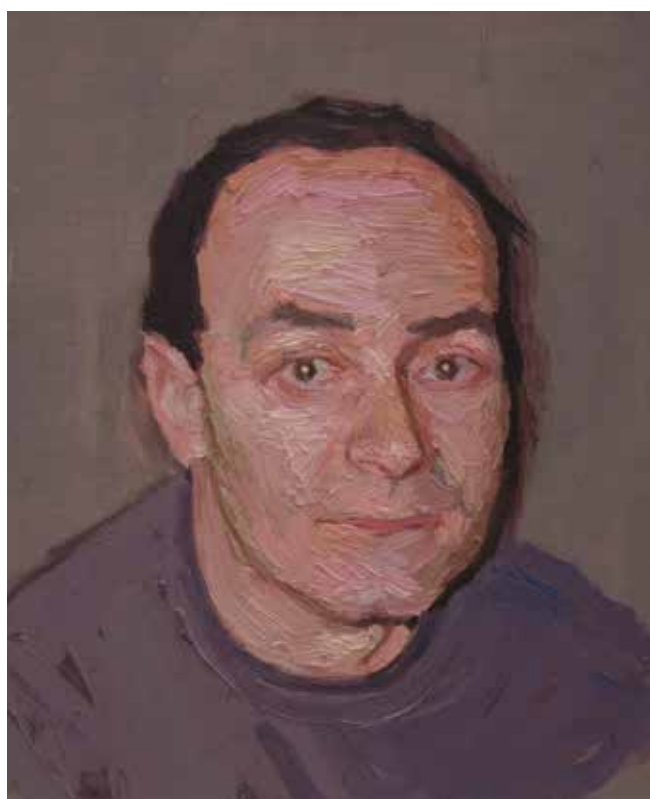
Majka spava,
ulje na platnu,
50 x 40 cm, 2023.

Paljenje, ulje na platnu, 100 x 100 cm, 2024.

Portret majke,
ulje na platnu,
80 x 60 cm, 2024.

Portret oca,
ulje na prepariranoj šperploči,
28 x 33 cm, 2020.

1991., ulje na platnu, 200 x 130 cm, 2024.

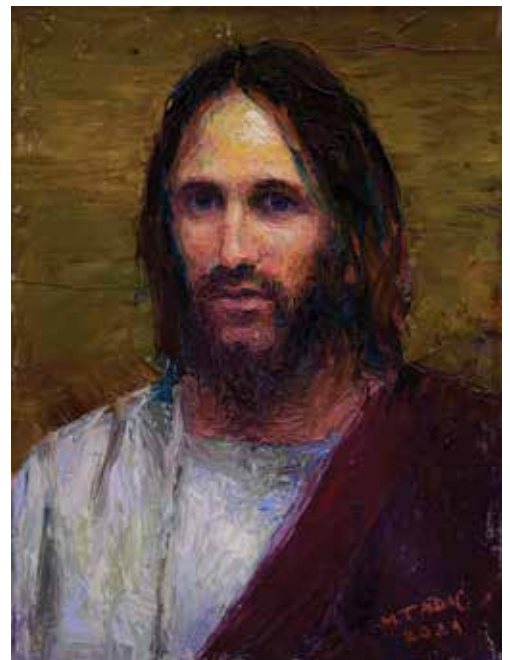
Portret Ivana Nikolića,
ulje na platnu, 80 x 60 cm, 2023.

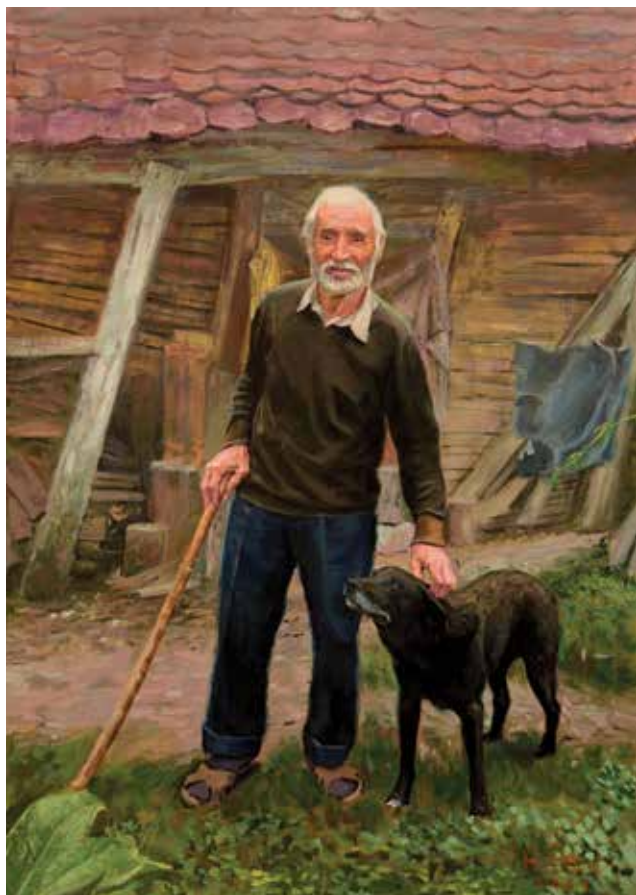
Portret Josipine bake, ulje na platnu,
140 x 100 cm, 2021.

Portret kolege Ivana Nikolića,
ulje na platnu, 100 x 90 cm, 2024.

Portret Krista, ulje na platnu,
40 x 30 cm, 2024.

Portret Franje Blaževića,
ulje na platnu, 140 x 100 cm, 2024.

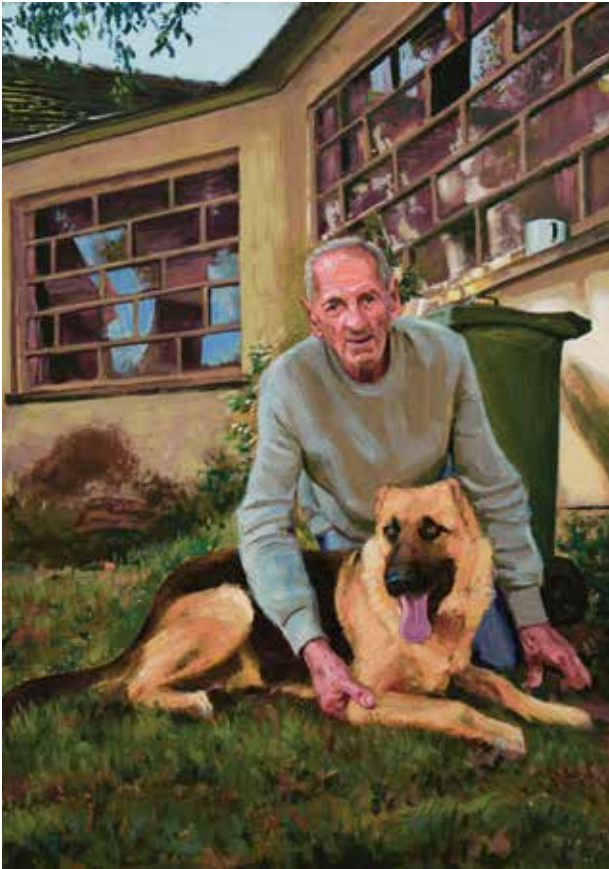
Portret Gabriele, ulje na platnu,
40 x 30 cm, 2024.

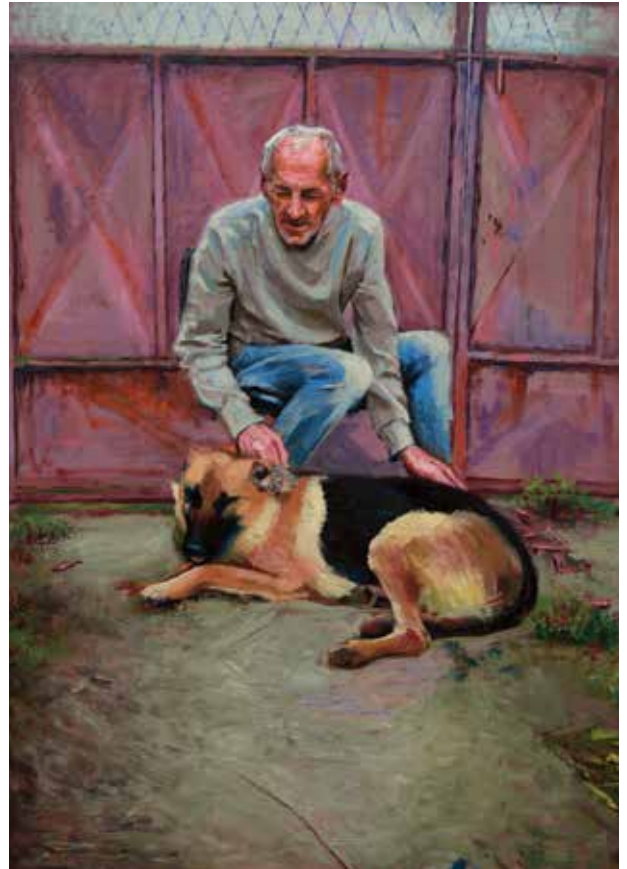
Portret Gabriele,
ulje na prepariranoj ljepenci,
30 x 20 cm, 2025.

Portret Ivana Kožarića
prema fotografiji Damira Fenčera,
ulje na platnu, 50 x 40 cm, 2023.

Portret susjeda Stjepana Urlicha (1),
ulje na platnu, 140 x 100 cm, 2021.

Portret susjeda Stjepana Urlicha (2),
ulje na platnu, 140 x 100 cm, 2021.

Portret Miroslava,
ulje na platnu,
40 x 30 cm, 2023.

Portret susjede,
ulje na platnu,
140 x 100 cm, 2021.

Smokve, ulje na platnu, 30,5 x 50,5 cm, 2024.

Surduk u Batini,
ulje na platnu,
40 x 40 cm, 2025.

Sveti Pavao
prema Anthonyju van Dycku,
ulje na platnu,
50 x 40 cm, 2024.

Sveti Franjo Asiški, ulje na platnu, 150 x 140 cm, 2024.

Veki i Niko, ulje na planu, 80 x 100 cm, 2024.

Popis radova:

1991., ulje na platnu, 200 x 130 cm, 2024.

Autoportret iz ogledala, ulje na platnu, 40 x 30 cm, 2021.

Bijeli golub, ulje na platnu, 30 x 50,5 cm, 2025.

Bijeli konj, ulje na platnu, 200 x 200 cm, 2025.

Blaženi Alojzije Stepinac, ulje na platnu, 50 x 40 cm, 2024.

Dernek, ulje na planu, 300 x 200 cm, 2023.

Drvo, ulje na platnu, 40 x 40 cm, 2025.

Gubavci, ulje na platnu, 200 x 200 cm, 2024.

Kopija Sargenta, ulje na platnu, 50x 40 cm, 2024.

Majka spava, ulje na platnu, 50 x 40 cm, 2023.

Paljenje, ulje na platnu, 100 x 100 cm, 2024.

Portret Franje Blaževića, ulje na platnu, 140 x 100 cm, 2024.

Portret Gabriele, ulje na platnu, 40 x 30 cm, 2024.

Portret Gabriele, ulje na prepariranoj ljepenci, 30 x 20 cm, 2025.

Portret Ivana Kožarića prema fotografiji Damira Fenčera, ulje na platnu, 50 x 40 cm, 2023.

Portret Ivana Nikolića, ulje na platnu, 80 x 60 cm, 2023.

Portret Josipine bake, ulje na platnu, 140 x 100 cm, 2021.

Portret kolege Ivana Nikolića, ulje na platnu, 100 x 90 cm, 2024.

Portret Krista, ulje na platnu, 40 x 30 cm, 2024.

Portret majke, ulje na platnu, 80 x 60 cm, 2024.

Portret Miroslava, ulje na platnu, 40 x 30 cm, 2023.

Portret oca, ulje na prepariranoj šperploči, 28 x 33 cm, 2020.

Portret susjeda Stjepana Urlicha (1), ulje na platnu, 140 x 100 cm, 2021.

Portret susjeda Stjepana Urlicha (2), ulje na platnu, 140 x 100 cm, 2021.

Portret susjede, ulje na platnu, 140 x 100 cm, 2021.

Smokve, ulje na platnu, 30,5 x 50,5 cm, 2024.

Surduk u Batini, ulje na platnu, 40 x 40 cm, 2025.

Sveti Pavao prema Anthonyju van Dycku, ulje na platnu, 50 x 40 cm, 2024.

Sveti Franjo Asiški, ulje na platnu, 150 x 140 cm, 2024.

Veki i Niko, ulje na planu, 80 x 100 cm, 2024.

Mislav Tadić

Rođen je 1997. godine u Osijeku. Godine 2017. završava u Đakovu Srednju strukovnu školu Antuna Horvata smjer elektroinstalater i agroturistički tehničar. Iste godine upisuje Akademiju za umjetnost i kulturu u Osijeku. U srpnju 2023. diplomirao je slikarstvo na studiju vizualnih umjetnosti te se zapošljava u Restauratorskoj radionici Oslík.

Tijekom studija sudjelovao je na mnogim radionicama i kolonijama u sklopu i izvan Akademije. Također je sudjelovao na nekoliko skupnih izložbi: Deseta međunarodna studentska kiparska radionica „Jarčevac“ (2018.), 13. Memorijal Ive Kerdića - Trijenale hrvatskog medaljarstva i male plastike (MLU, Osijek, 2019.), Art Zagreb, prodajna izložba (Tehnički muzej Nikola Tesla, Zagreb, 2020.), Projekt pod nazivom „GRAD KAO MUZEJ“ (Campus, AUKOS, 2021.), Punat Sea Art, studentska kiparska kolonija (Punat, 2021.), „TENK SERVIS“, grupna izložba studenata AUKOS (Galerija Knifer, Osijek, 2022.), „SLIKARSTVO AUK!“ studentska izložba (Zavičajni muzej Slatina, 2022.), 7. Bijenale slikarstva (Meštrovićev paviljon, Zagreb, 2023.), „Naši suvremenici“ (Galerija Matice hrvatske, Zagreb, 2023.) na kojoj je bio dobitnik prve nagrade.

Tijekom studija bavio se i Device-artom, a po završetku studija aktivno se usredotočio na figurativno slikarstvo, ponajviše slikanje portreta. Neiscrpan izvor nadahnuća Tadićeva slikarstva jesu uglavnom stari majstori (Ilja Repina, Nikolaj Jarošenko, Lucian Freud i drugi). Član je HDLU-a. Živi i radi u Osijeku.

Umjetnik sebi i umjetnosti:

Od malih sam nogu volio crtati. U predškolskoj dobi, kada sam prvi put posjetio zubaricu, na pitanje što ću biti kad odrastem, većina je dječaka rekla da će biti nogometaši, a ja sam rekao da ću biti slikar. Iako tada nisam imao nikakvu svijest ni poimanje o umjetnosti, povezanost s njom već se tada javila.

Ne volim svoje slike zvati umjetničkim djelom, više je nekako zanatski ustaljen taj proces. Ideja dolazi sama iz potrebe da stvaram, realizacija traje dugo, najviše oko dogovora i organizacije tko će biti model, skiciranje i smišljanje kompozicije ide brzo, najlakši je dio nabaciti boju, a najteži je završiti sliku. U nastajanju je uvijek nekoliko slika istovremeno. Ako me koja umori, prijedem na drugu.

Kada malo bolje razmislimo portret nije samo nečija glava već sve ono što čini njega, portret može biti prostor koji okružuje osobu, portret može biti nečija odjeća ili rukopis, ponašanje ili rad. Toliko različito možemo vidjeti neku osobu, no lako se možemo složiti oko istih karakternih osobina, crta lica i samog izgleda. Upravo je to ono čime se bavim u slikarstvu, oči, pogled, emocija. Kada pričamo o slikanju portreta glavna značajka i pitanje je karakter, te kako ga dobiti? Upravo naglašavanjem onoga što prvo uočimo na čovjekovom licu, ono što čini njega samog, njegove nepravilnosti.

Kada nekoga poznaš slikaš ga drugačije, nego nekoga koga ne poznaš.

Dok slikam ne razmišljam ni o čemu. Tu sam samo ja i rad koji je u nastajanju, međusobno suprotstavljeni.

Osim Nikolaia tu je naravno Lucian Freud s kojim najviše povezujem onaj naturalizam, povezanost i odnose sa svojim modelima. Zanimljivo je kada tehnički gledamo njegovi portreti nisu anatomske točni, jedno oko veće, drugo manje, glava izdužena, smanjena u odnosu na tijelo, to mi zapravo puno bolje izgleda nego da su jednaki i u proporcijama, jer Lucian je naglašavao karaktere upravo svojim nepravilnostima.

...otvoreno ću uvijek govoriti o ovoj temi, možda i nisam dovoljno upoznat sa svime što se događa oko nas, no u posljednjih nekoliko godina svoga studiranja vidam konceptualnu, performans, apstrakciju. Napominjem da ne pravim razlike ili da to ne volim, ali fali mi ovoga drugoga, fali mi ulja na platnu, valjda zato što sam takav.

CIP zapis dostupan je u računalnom katalogu Gradske i
sveučilišne knjižnice Osijek pod brojem 151130033.